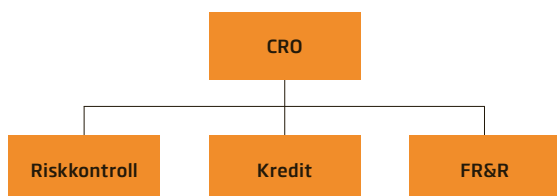

Riskhantering i Swedbank

Att förebygga och hantera risk är centralt i Swedbanks verksamhet. Riskhanteringen tar sin utgångspunkt i affärsverksamheten, exempelvis i möten med kunder, och inkluderar alla medarbetare. Inom Swedbank finns en särskild riskorganisation som säkerställer att riskarbetet sker effektivt och enligt en koncerngemensam process.

I all finansiell verksamhet uppstår risker. Swedbank ska ha en låg risknivå. En stark gemensam riskkultur inom banken, med beslutsfattande och ansvar nära kunden, är grunden för ett väl fungerande riskarbete och i förlängningen en god riskjusterad avkastning. En klar majoritet av kreditexponeringen ska utgöras av mogna marknader, såsom exempelvis Sverige. Genom en bred kundbas bland privatpersoner och företag i många olika branscher uppnår Swedbank en god riskspridning.

Som finansiell partner ligger det i bankens intresse att kunderna inte tar onödigt stora risker. Därför är kundmötet av största vikt. Vid det personliga mötet ges möjlighet till rådgivning kring kundens hela ekonomiska situation. Kundens återbetalningsförmåga analyseras i första hand med fokus på kassaflöde, men också på säkerheter och utgör grunden i all kreditgivning. Bankens långsiktigt önskvärda riskprofil säkerställs genom en god riskkultur, tydliga riktlinjer för verksamheten samt en stark intern kontroll av kredit-, marknads- och operativa risker.

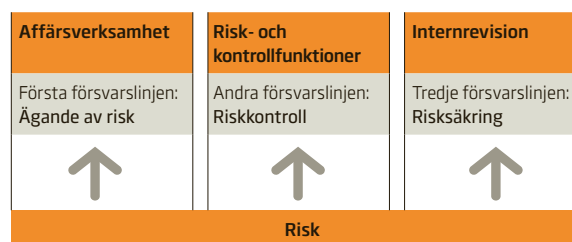
Riskorganisationen, som är organiserad under bankens koncernriskchef (CRO), utgörs av tre specialiserade enheter: organisationen för riskkontroll, kreditorganisationen samt Swedbanks särskilda enheter för hantering av problemkrediter (FR&R).

Swedbanks riskhantering bygger på tre försvarslinjer

En framgångsrik riskhantering kräver att det finns en stark riskkultur och ett gemensamt arbetssätt som genomsyrar hela banken. Swedbanks riskhantering bygger på tre försvarslinjer samt en väl utvecklad riskprocess. Styrelsen har antagit en policy för Enterprise Risk Management (ERM) vilken beskriver riskramverket samt roller och ansvar inom riskhanteringen. Utöver detta ramverk, och som skydd för oförutsedda förluster, håller Swedbank dessutom en kapitalbuffert. ERM-policyn

innehåller även riktlinjer för storleken på bufferten utifrån bankens aktuella risktagande.

Tre nivåer av riskhantering

Första försvarslinjen – Verksamhetens riskhantering

Swedbanks affärsenheter och dotterbolag har det fulla ansvaret för de risker som den egna verksamheten skapar. Kontoren är närmast kunderna och känner därför kunden och den specifika marknaden bäst. Det är också där de kan bedöma risken bäst. Genom att ha delegerat ansvaret kan organisationen fortare reagera om problem uppstår. Det finns tydliga rutiner och processer för hur krediter ska godkännas, följas upp samt hanteras om låntagaren får betalningsproblem. Bankens särskilda enheter för problemkrediter arbetar med de enskilda företag som bedöms kunna få ekonomiska problem, för att så tidigt som möjligt finna en lösning som både hjälper kunden och minskar bankens risk.

Riskhanteringen är baserad på tydliga mål och strategier, policy och riktlinjer som klargör hur banken arbetar i olika avseenden, en effektiv operationell struktur samt en enkel och tydlig rapporteringsstruktur. Som stöd vid kreditgivningen finns standardiserade riskklassificeringsverktyg.

Andra försvarslinjen – Kredit, Riskkontroll och Compliance

Andra försvarslinjen är funktionerna för Kredit, Riskkontroll samt Compliance. Dessa funktioner ska upprätthålla principer och ramverk för riskhantering och underlätta riskbedömning. De ska också främja en sund riskkultur och på så sätt stärka affärsverksamheten genom att stödja och utbilda medarbetare i bankens affärsområden. Dessa funktioner har förstärkts i efterdyningarna av finanskrisen. Riskkontroll och Compliance utför också oberoende uppföljning.

Kreditororganisationen utfärdar interna regelverk för kreditgivning, exempelvis krav på kassaflöde och säkerheter hos kunden samt strukturen på beslutsmandaten i organisationen. Branshexpertis inom olika områden finns centralt för att stödja affärsverksamheten och riskbedömningen, exempelvis av enskilda större kundengagemang. För större krediter som överstiger vissa nivåer sker besluten i kreditkommittéer vilka leds av kreditororganisationen. Dessa beslut tas i kreditkommittéer för att skapa en dualitet med affärssidan.

Den från affärsverksamheten oberoende Riskkontrollen på koncernnivå ansvarar för identifiering, kvantifiering, analys och rapportering av samtliga risker. Koncernens Riskkontroll gör regelbundet analyser av hur händelser i omvärlden och samhällsekonomi kan påverka koncernen. Arbetet sker i en matrisororganisation där specialiserade enheter för varje riskslag arbetar med metodutveckling och konsolidering på koncernnivå. I alla affärsenheter och dotterbolag finns även en lokal Riskkontroll som identifierar, analyserar och rapporterar risker. Alla risker bedöms med utgångspunkt i sannolikheten för att en händelse kommer att inträffa och vilka konsekvenser det i så fall får.

Som ett komplement genomförs stresstester som bedömer effekten av mer dramatiska, men möjliga förändringar i omvärlden, till exempel effekten av fallande bostadspriser, ökad arbetslöshet och låg eller negativ ekonomisk tillväxt. Stresstesterna bidrar till en bedömning om huruvida åtgärder behöver vidtas för att minska risken i koncernen.

I varje större affärsenhet finns lokala compliancefunktioner som identifierar och rapporterar risker relaterade till regel efterlevnad och som hjälper ledningen att hantera dessa risker.

Tredje försvarslinjen – Internrevision

Internrevisionen, som är en oberoende granskningsfunktion direkt underställt styrelsen, utför regelbunden granskning av såväl ledning som riskkontroll och andra interna kontroller. Internrevisionens arbete syftar även till att skapa värde genom att bidra till bestående förbättringar i verksamheten.

Risk	Beskrivning
Kreditrisk	Risken för att en motpart, också kallad kredittagare, inte fullgör sina förpliktelser mot Swedbank, samt risken för att ställda säkerheter inte täcker fordran.
Marknadsrisk	Risken för att förändringar i räntor, valuta- och aktiekurser leder till att nettot av Swedbanks tillgångar och skulder, inklusive derivat, faller i värde.
Likviditetsrisk	Risken för att inte kunna infria betalningsförpliktelser vid respektive förfallotidpunkt utan att kostnaden för att erhålla betalningsmedel ökar avsevärt.
Operativ risk	Risken för förluster till följd av icke ändamålsenliga eller otillräckliga interna processer eller rutiner, mänskliga fel, felaktiga system eller externa händelser.
Övriga risker	Innefattar intjäningsrisk, försäkringsrisk, pensionsrisk, strategisk risk, ryktesrisk och säkerhetsrisk.

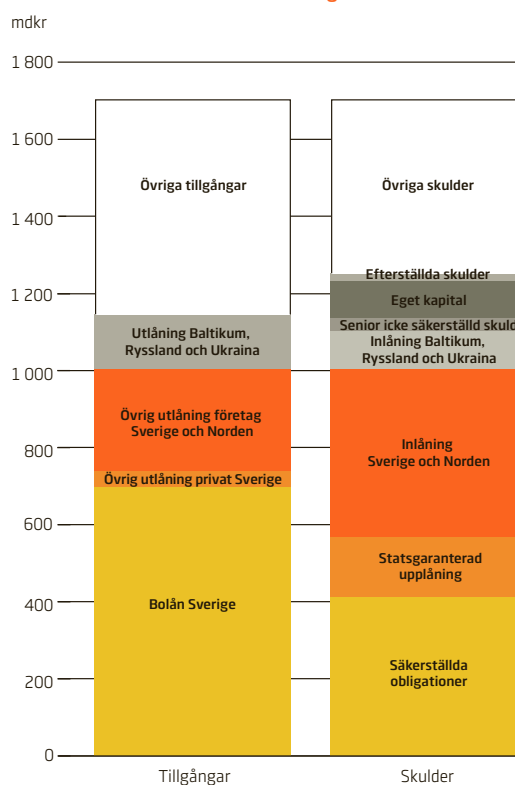
Bankens risktagande

Inom ramen för en banks verksamhet uppkommer en mängd olika risktyper, såsom kreditrisk, operativ risk, marknadsrisk och likviditetsrisk. För Swedbank, med en kundbas bestående av främst privatpersoner och små och medelstora företag, är kreditrisk den dominerande risken.

Kreditrisk återfinns på balansräkningens tillgångssida. Varje gång banken lånar ut pengar innebär det en risk för att kunden får svårighet att fullfölja sina åtaganden gentemot banken. Bankens lönsamhet och finansiella ställning påverkas av risken i kundernas verksamhet. Kundernas verksamhet är i sin tur beroende av makroekonomiska och politiska förutsättningar. Som en konsekvens av detta varierar kreditförlusterna med konjunkturcykeln.

Swedbanks utlåning till allmänheten består till stor del av bolån i Sverige, med mycket låg risk. Dessa finansieras huvudsakligen genom kapitalmarknadsupplåning i form av säkerställda obligationer. Utlåningen till företag domineras av små och medelstora företag i Sverige som till stor del finansieras med inlåning från allmänheten. Här är risknivån högre, men fortfarande relativt låg. I övrig utlåning (de baltiska länderna, Ryssland och Ukraina) är risken högre även om det föreligger skillnader mellan länderna. Estland, som ansluts till eurosamarbetet 2011, har återhämtat sig snabbast av de baltiska länderna och bedöms ha en lägre riskbild än Lettland och Litauen. Risknivån i Ryssland och Ukraina bedöms vara högre än i de baltiska länderna.

Swedbank – förenklad balansräkning

Andelen inlåning i förhållande till utlåning är för närvarande relativt låg i vissa av dessa länder, och vi arbetar aktivt med att förbättra balansen mellan ut- och inlåning för att uppnå en hållbar tillväxt på alla marknader.

Banken arbetar kontinuerligt med de operativa riskerna för att förbättra processer, tillgänglighet och säkerhet. Metoderna som används för att identifiera operativa risker och följa upp åtgärdsplaner är väl etablerade.

Swedbanks marknadsriskerna uppstår i huvudsak i anslutning till de finansiella produkter som banken erbjuder för att möta kundernas behov och för att finansiera verksamheten. Ränterisken, som är den relativt största marknadsrisken, uppstår som en naturlig del i bankens verksamhet på såväl tillgångs- som skuldsida, exempelvis genom att kunderna efterfrågar olika räntebindning på in- respektive utlåning. Banken centraliserar all ränterisk till ett fåtal affärsenheter i syfte att hantera denna risk effektivt, dels genom att eftersträva en löptidsmatchning, dels med hjälp av derivatinstrument. Valutakursriskerna uppstår främst genom bankens internationella verksamhet.

Tillgången till långfristig finansiering är avgörande för att på ett fullgott sätt kunna hantera Swedbanks likviditetsrisker. Swedbank har därför etablerat en väl diversifierad upplåning genom ett antal kort- respektive långfristiga upplåningsprogram på ett antal kapitalmarknader. Swedbanks säkerställda obligationer, som har en direkt säkerhet i bostadsutlåning i Sverige med låg risk, bidrar starkt till bankens finansiering. Utöver detta finns en likviditetsreserv, vilken består av värdepapper med hög kreditvärdighet som är pantsättningsbara i centralbanker eller avyttringsbara på mycket kort sikt. I samband med finanskrisen blev det uppenbart hur viktig en god likviditetshantering och finansieringsstrategi är, men också att omvärldens bild av risken i kreditportföljen är en avgörande faktor för en banks möjlighet att finansiera sig.

Utveckling 2010

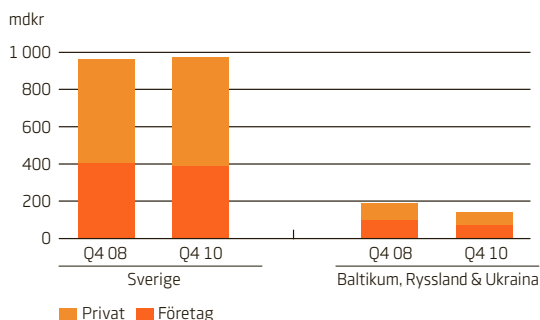
Under 2010 minskade den totala risknivån i banken betydligt. Sedan slutet av 2008 har exponeringen mot Östeuropa minskat med mer än 100 mdkr. Samtidigt har företagsutlåningen mot övriga länder (främst Sverige) minskat med cirka 60 mdkr medan den svenska privata hypoteksutlåningen ökat med cirka 65 mdkr. Detta har lett till att kreditrisken minskat avsevärt. Samtidigt har upplåningssituationen och likviditeten förbättrats. Behovet av icke säkerställd finansiering har minskat med cirka 150 mdkr och den genomsnittliga löptiden i upplåningen har förlängts. Ett arbete med att förtydliga Swedbanks riskpolitik gentemot bankens styrelse och VD har pågått under året. Inom kreditorganisationen har processer för att bestämma nivåer för risktagande utvecklats för att förbättra kontrollen av låneportföljen. I tillägg till detta har arbetssättet för att sammankoppla bankens tillgångar och skulder ur ett riskhänseende förfinats.

Kreditrisk

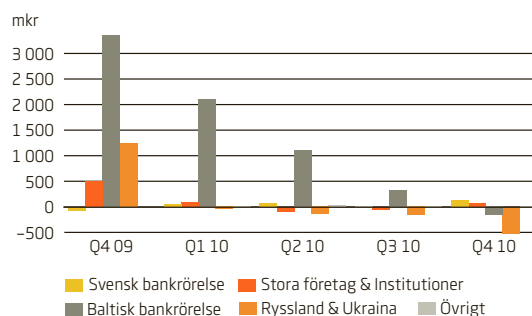
Under 2010 fortsatte arbetet med att minska riskerna i koncernen, vilket initierades 2009. Detta skedde framförallt genom att minska koncernens utlåning utanför Sverige, det vill säga i de baltiska länderna, Ukraina och Ryssland. Riskredueringen fortgick på ett mer selektivt sätt under 2010, i takt med att bankens kreditkvalitet stabiliserades. Företagsutlåningen i Sverige minskade under 2010, men minskningstakten avtog successivt under året. Samtidigt fortsatte utlåningen att öka i segment med historiskt lägre risk, framförallt hypoteksutlåning till privatkunder i Sverige.

I takt med att situationen stabiliserats och förbättrats har Swedbanks vilja att selektivt öka utlåningen på företagsidan ökat, framförallt i Norden samt inom vissa områden i de baltiska länderna. Efterfrågan på krediter i de baltiska län-

Utlåning till allmänheten

Kreditförluster, netto

derna är dock fortfarande begränsad medan den svenska marknaden visar på en ökad aktivitet.

Swedbanks bolån i Sverige är den del av kreditportföljen som uppvisade starkast tillväxt under 2010. Regleringen avseende bostadslån i Sverige blev hårdare under året i samband med att Finansinspektionen introducerade ett bolånetak på maximalt 85 procent av fastighetens värde. Swedbanks kreditpolicy är restriktiv och utöver Finansinspektionens nya regler skärpte Swedbank kraven beträffande hypotekslån ytterligare i december 2010. Till exempel har kraven på såväl de ränteutgifter som hushåll ska klara av i förhållande till aktuella marknadsräntor som amorteringskraven för topplån höjts. Mer än hälften av Swedbank Hypoteks bolånekunder amorterar på sina bottenlån. Återbetalningsförmågan hos kunder som beviljades bolån under såväl 2010 som 2009 var i genomsnitt högre än mellan 2004 och 2008.

Swedbank mäter kundernas återbetalningsförmåga genom en intern rating av kunderna. I Sverige förbättrades den interna ratingen bland Swedbanks företagskunder under den senare delen av året. I de baltiska länderna försämrades ratingen i början av 2010 men under andra halvåret skedde en stabilisering. Ett flertal stresstester har genomförts under året, vilka visar att såväl banken i sin helhet som kreditportföljen har en god förmåga att stå emot kraftigt försämrade ekonomiska förutsättningar. I Swedbanks interna kapitalutvärdering (IKU) för 2010 översteg kärnprimärkapitalrelationen kraven enligt regelverken betydligt. I den europeiska banktillsynskommitténs (CEBS) stresstester av europeiska banker uppvisades ett liknande resultat för Swedbank, liksom för de övriga större svenska bankerna. Utöver ovanstående stresstester utförde Swedbank ett antal interna stresstester. Inom fastighetssidan testades bland annat Swedbanks svenska hypoteksportfölj och portfölj för kommersiella fastigheter vilka resulterade i låga kreditförluster.

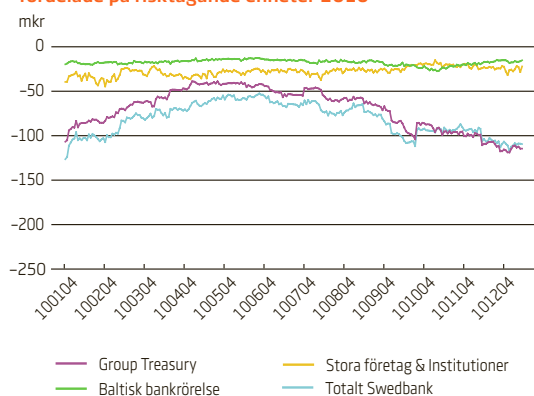
Osäkra fordringar minskade under 2010 i samtliga baltiska länder samt i Ryssland och Ukraina. Utvecklingen var särskilt tydlig under andra halvåret och osäkra fordringar minskade till följd av amorteringar från kunder, omstruktureringar och bortskrivningar. Det lägre inflödet av nya osäkra fordringar, tillsammans med att banken nu har arbetat igenom hela kreditportföljen, framförallt engagemangen med förhöjd risk, ledde till att arbetet inom FR&R och dessa enheter har börjat anpassas till den förbättrade kreditkvaliteten.

Kreditförlusterna minskade väsentligt i de baltiska länderna, med en successiv förbättring under året. I Ryssland och Ukraina gjordes nettoåtervinningar under hela 2010, vilket bidrog positivt till resultatet för dessa två länder. Detta var en följd av förbättrade makroekonomiska förutsättningar samt ett aktivt arbete med problemkrediter. Osäkra fordringar och kreditförluster i den svenska verksamheten var fortsatt mycket låga.

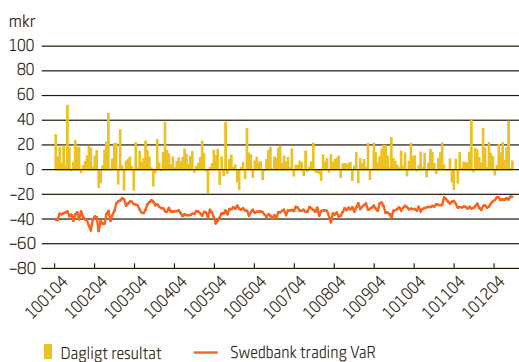
Banken arbetar med att förbättra styrningen av kreditportföljen. En funktion för detta ändamål har etablerats under året och processer har utvecklats för att bestämma nivåer för risktagandet i relation till bankens riskaptit. Detta sker såväl genom restriktioner för att minska exponeringen mot olika risktyper som genom implementering av processer för att motverka ett alltför högt risktagande. Ytterligare en åtgärd för att förbättra kreditkvaliteten har varit ett fortsatt fokus på riskjusterad avkastning (RAROC).

Under 2010 fortsatte arbetet med att skapa en koncernövergripande harmonisering av regelverk och arbetsprocesser inom banken. För att förbättra och anpassa kreditgivningsprocessen till den nya affärsstrukturen har en ny struktur för kreditkommittéer skapats under året. I den nya strukturen säkerställs dualiteten mellan enheterna som arbetar med omstruktureringsarbete (FR&R) och kreditorganisationen i samband med FR&R-ärenden.

Swedbanks marknadsriskar, uttryckta i VaR fördelade på risktagande enheter 2010

Swedbank trading, dagligt resultat och VaR

Marknadsrisk

Swedbanks marknadsrisker bedöms vara låga. De dominerande marknadsriskerna är av strukturell eller strategisk natur och relaterar framförallt till ränterisk i Swedbanks utlåningsverksamhet och till valutarisk kopplad till Swedbanks innehav i de baltiska länderna, Ryssland samt Ukraina. Devalveringsrisken minskade under året i takt med återhämtningen i de baltiska länderna. I samband med att den estniska valutan (EEK) konverterades till EUR i januari 2011 minskade bankens öppna valutaposition, vilket också innebar ett lägre kapitalkrav för marknadsrisker. Swedbanks tradingverksamhet genererade ett gott resultat hänförligt till såväl framgångsrikt risktagande som solid intjäning i kundrelaterad handel.

Likviditetsrisk

De kreditvärdighetsproblem som ett antal europeiska stater uppvisade under 2010 skapade oro på de internationella finansmarknaderna. Emellertid har den svenska statens robusta och väl balanserade finansiella situation inneburit att Sveriges ställning på kreditmarknaderna stärkts. Swedbank har tillsammans med övriga nordiska aktörer stått starka i turbulensen och dragit fördel av att primärt vara verksamma på de nordiska marknaderna. Den förbättrade kvaliteten på bankens tillgångar, minskningen av de riskvägda tillgångarna och den stärkta kapitalbasen ledde till att bankens risknivå reducerades betydligt under året. Swedbank stärkte sin likviditet genom att fortsätta bygga upp likviditetsreserven och förlänga den genomsnittliga löptiden på all kapitalmarknadsupplåning under året. Swedbank valde att lämna det statliga garantiprogrammet i april 2010, men har inte emitterat under programmet sedan sommaren 2009. I slutet av 2010 placerade ratinginstitutet Moody's Swedbank AB och Swedbank Hypotek AB på bevakning för möjlig uppgradering.

Swedbank emitterade totalt 265 mdkr i långfristiga skuldinstrument under 2010. Banken har fortsatt att vara aktiv i flera kapitalmarknader för att diversifiera sin upplåning. Merparten av emissionerna var säkerställda obligationer. Totalt genomfördes 10 publika emissioner på de internationella marknaderna varav fyra avsåg säkerställda obligationer i Euromarknaden, fem avsåg säkerställda obligationer i den schweiziska marknaden och en emission var en senior icke-säkerställd obligation i Euromarknaden. Emissioner har dessutom gjorts löpande på den svenska marknaden. Utöver de publika emissionerna har även så kallade private placements i olika valutor och löptider genomförts.

Totala förfall under 2010 uppgick till nominellt 137 mdkr. Banken har löpande under året fortsatt att refinansiera förfallande säkerställda obligationer i förtid på den svenska marknaden.

Den genomsnittliga löptiden på all kapitalmarknadsupplåning, inklusive kortfristig upplåning och interbankinlåning förlängdes från cirka 22 månader per den 31 december 2009 till 27 månader per den 31 december 2010. Den genomsnittliga löptiden för säkerställda obligationer uppgick till 38 månader.

Under 2011 förfaller totalt nominellt 180 mdkr i långfristig upplåning, varav 80 mdkr avser upplåning som gjorts genom det statliga garantiprogrammet. Förfall på den svenska säkerställda obligationsmarknaden uppgår till 71 mdkr. Därutöver förfaller eller är föremål för förtidsinlösen nominellt 7 mdkr i efterställd upplåning.

Vid årets slut hade Swedbank en likviditetsreserv som uppgick till cirka 369 mdkr, varav 109 mdkr utgjordes av likvida instrument med AAA-rating samt inlåning i centralbanker. Cirka 200 mdkr av reserven utgjordes av outnyttjat utrymme i säkerhetspoolen för emission av säkerställda obligationer. Utöver likviditetsreserven håller banken betydande likviditet utplacerad i interbankmarknaden. Alla värdepapper i reserven är pantsättningsbara hos centralbanker.

När bankens likviditetssituation utvärderas så analyseras, utöver likviditetsreserven, även en överlevnadsperiod under ett stressat scenario. Överlevnadsperioden är definierad som en tidsperiod med positiva ackumulerade kassaflöden och tar hänsyn till koncernens totala kontraktssenliga kassaflöden. Per den 31 december 2010 hade banken en tillräcklig likviditetsbuffert för att möta sina kassaflöden under mer än 24 månader. Vid beräkningen av överlevnadsperioden antas att banken inte har någon tillgång till kapitalmarknaderna, det vill säga ingen lång- eller kortfristig skuld kan nyemitteras eller refinansieras. Dessutom inkluderas kassaflöden från koncernens innehav av värdepapper som är likvida på kapitalmarknaderna och pantsättningsbara hos centralbanker.

Operativ risk

Den aggregerade risknivån i koncernen var fortsatt högre än normalt under 2010. De främsta orsakerna var omfattande organisationsförändringar, risker i den svenska IT-verksamheten och externa risker i främst Östeuropa. Det omfattande arbetet med att reducera risknivån har dock burit frukt då den uppåtgående trenden är bruten. Under 2011 förväntas en normalisering av risknivån.

Under året har två större incidenter inträffat. I maj upptäckte Swedbank i Estland ett omfattande bedrägeri. Förlusten uppgår till 68 miljoner kronor. I november inträffade ett omfattande dataavbrott som påverkade främst Swedbanks svenska system (bland annat uttags- och insättningssystem, uttagsautomater, kortsystem och internetbank). Vid avbrottet aktiverades bankens krisgrupper och reservrutiner. Bankens kunder hölls skadefria. Swedbank har sedan dess gjort en noggrann genomgång och förbättringsbehov har identifierats.

Under året har ett antal externa händelser haft begränsad påverkan på banken, exempelvis askmolnet till följd av vulkanutbrottet på Island, förhöjt terrorhot mot bland annat Sverige samt några tillfälliga ändringar gällande reserekommendationer från svenska UD. Samtliga händelser har hanterats inom bankens ordinarie rutiner.

Swedbank arbetar proaktivt med säkerhetsarbete och kontinuitetsplanering för att höja skyddsniån och förmågan att hantera extraordinära händelser. Swedbanks krisgrupper har under 2010 övats i krisledning.

Kapitalplanering

Alla banker påverkas av makroekonomiska förändringar. Sådana omvärldsförändringar går inte till fullo att förebygga med en god riskkultur och riskhantering. Den finansiella krisen har dramatiskt ändrat synen på bankers kapitalisering bland tillsynsmyndigheter, ratinginstitut och skuldinvestorare, exempelvis:

- Fokus på eget kapital vid bedömning av bankers överlevnadsförmåga.
- Skärpta krav på förlagslån som får ingå som primärt eller supplementärt kapital.
- Mer dynamiskt kapitaltäckningsregelverk där olika typer av kapitalbuffertar som tillåts variera över tiden introduceras.
- Ökat fokus på stresstester av balansräkningen, som ett verktyg för att bedöma kapitalbehov (motsvarande den interna kapitalutvärderingen enligt Pelare 2).

För att säkerställa att banken fungerar väl även under ogynnsamma omständigheter håller Swedbank ett kapital, som förutom det legala kapital som krävs även innehåller en extra kapitalbuffert. Kapitalplaneringen och arbetet med att upprätthålla en tillfredsställande kapitalisering är avgörande för att kunna upprätthålla marknadens förtroende för banken och därmed bibehålla tillgången till kapitalmarknadsfinansiering. Swedbank genomför stresstester för att identifiera potentiella effekter vid möjliga, om än osannolika, negativa scenarier och för att bedöma om kapitalbufferten vid varje tidpunkt är tillfredsställande. Banken initierar också åtgärder för att hantera eller minska de negativa effekterna.

För att säkra en långsiktig stabilitet i balansräkningen utgår Swedbanks kapitalmål och kapitalplanering från kärnprimärkapitalet (eget kapital med vissa avdragsposter), medan förlagslånen kan ses mer som ett skydd för skuldinvestorare (och skattebetalare) i händelse av likvidation. Nivån på icke-kärnprimärkapital blir därför en funktion av den buffert av eget kapital som banken bedömer att den behöver hålla för att säkerställa finansiell stabilitet även i ett stressat scenario.

I början av 2011 beslutade Swedbanks styrelse att bankens riskprofil långsiktigt ska styras så att kärnprimärkapitalrelationen inte minskar med mer än tre procentenheter under ett scenario med mycket stressade förhållanden, enligt bankens årliga interna kapitalutvärdering (IKU).

Baserat på koncernens riskaptit har styrelsen i sina finansiella mål även beslutat att kärnprimärkapitalrelationen inte långsiktigt ska understiga 10 procent. Detta bedöms vara tillräckligt för att motstå ett mycket stressat scenario (IKU) och samtidigt vidmakthålla tillräckligt med kapital för att säkerställa bankens kapitalmarknadsupplåning.

Som en följd av osäkerheten i den ekonomiska och regulatoriska utvecklingen kommer banken att hålla en kärnprimärkapitalrelation över 13 procent fram till 2013.

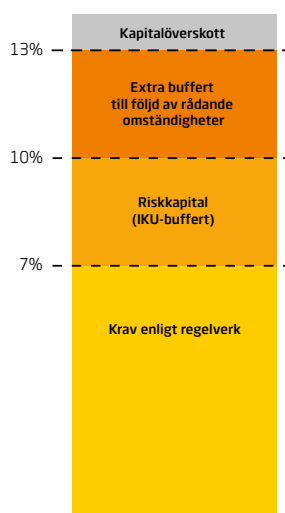
Kapital och kapitaltäckning

I Swedbanks finansiella företagsgrupp ökade kärnprimärkapitalet med 3,0 mdkr till 75,5 mdkr under året. Hybridkapitalet minskade till följd av inlösen av hybridlån under första kvartalet med 2,3 mdkr till 6,9 mdkr, och utgjorde cirka 8 procent av primärkapitalet vid utgången av 2010. Det supplementära kapitalet minskade till följd av inlösen och återköp av eviga och tidsbundna förlagslån med 5,9 mdkr till 20,2 mdkr. Minskningen av efterställda skulder, det vill säga hybridkapital och supplementärt kapital, är ett led i Swedbanks aktiva arbete med att hantera bankens kapitalstruktur, och följer av bankens fokus på kärnprimärkapitalet för att säkra en långsiktig stabilitet i balansräkningen.

Kärnprimärkapitalrelationen enligt Basel 2 ökade till 13,9 procent per den 31 december (12,0 procent 31 december 2009) och primärkapitalrelationen förbättrades till 15,2 procent (13,5). Kapitaltäckningsgraden var 18,4 procent (17,5). Med övergångsregler var kärnprimärkapitalrelationen 10,1 procent (9,2), primärkapitalrelationen 11,0 procent (10,4) och kapitaltäckningsgraden 13,3 procent (13,5).

Risikvägda tillgångar minskade med 62 mdkr eller 10 procent från årsskiftet till 541 mdkr. Minskningen är framförallt hänförlig till minskade riskvägda tillgångar för kreditrisk, som under året minskade med 12 procent eller 63 mdkr, varav 25 mdkr avser företagsexponeringar i den svenska verksamheten och 22 mdkr avser företagsexponeringar i den baltiska

Kapitalhantering - kärnprimärkapital

verksamheten. Minskade exponeringsvolym, migration mellan riskklasser samt nya fallissemang bidrog till minskningen. Av den totala förändringen i riskvägda volymer förklaras -25,6 mdkr av valutakurseffekter.

Utveckling av regelverk

Två huvudområden avseende förändringar i regelverk påverkar svenska finansiella institut och finansiella marknader. Det ena området är utvecklingen av Basel 3, ett regelverk utvecklat av Baselkommitten och Financial stability Board, som syftar till att undvika en ny bankkris. En starkare kapitalbas med mer kapital och av högre kvalitet än som krävs för närvarande samt tydliga krav på bankens likviditetsreserv och finansiering är viktiga byggstenar i regelverket som ska implementeras stegvis under en sexårsperiod med början år 2013.

Det andra området är utvecklingen av en gemensam finansiell marknad inom EU. Detta omfattar harmoniserade regelverk för banker, försäkringsbolag och finansiella marknader samt utveckling av nya institutioner inom EU för övergripande bevakning av det finansiella systemet och samordning

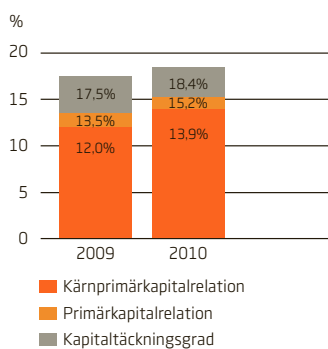
av tillsynen. Integrationstakten har accelererat under de senaste åren och som en följd av detta drivs implementeringen av Basel 3 främst av EU:s institutioner.

Nya Baselregler gällande kapital och dess påverkan på Swedbank

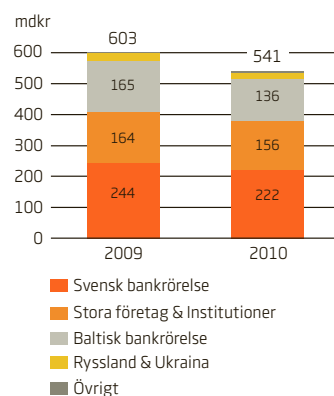
I december offentliggjordes det slutgiltiga, föreslagna regelverket för Basel 3. Som en följd av ökade kapitalkrav för handelslager och motpartsrisiker beräknas Swedbanks riskvägda tillgångar öka med knappt 3 procent under Basel 3, jämfört med Basel 2. Förändringar i beräkningen av kärnprimärkapital, i första hand relaterat till minoritetsintressen, investeringar i aktier i finansiella institut som inte konsoliderats och uppskjutna skattefordringar, beräknas minska koncernens kärnprimärkapital med mindre än 1 procent.

Den uppskattade negativa påverkan på Swedbanks kärnprimärkapitalrelation beräknas inte överstiga 0,5 procentenheter. Det föreslagna kravet på leverage ratio (primärkapital/totala tillgångar) anses inte innebära någon restriktion för Swedbanks kapitalplanering.

Kapitalbas (Basel 2)

Riskvägda tillgångar (Basel 2)

Riskvägda tillgångar per risktyp (Basel 2)

